

Проект

Вноситься народними
депутатами України
О.О. Жолобецьким
(посв. №327)

Б.Ю. Козирем
(посв. № 325)

Т.Д. Кремінем
(посв. № 057)

І.В. Бриченком
(посв. №047)

М.Ю. Бурбаком
(посв. №402)

І.О. Єфремовою
(посв. № 059)

Г.Г. Кривошеєю
(посв. № 064)

М.М. Хмілем
(посв. № 042)

І.О. Лапіним
(посв. № 237)

В.А. Корчиком
(посв. № 062)

І.В. Сисоєнко
(посв. № 152)

К.В. Яринічем
(посв. № 303)

В.М.Литвином
(посв. № 269)

М.П. Курячим
(посв. № 240)

О.С. Мусієм
(посв. № 322)

А.В.Немировським
(посв. № 437)

О.В.Співаковським
(посв. № 380)

А.В. Шиньковичем
(посв. № 380)

Р.М. Мацолою
(посв. № 388)

М.В. Кобцевим
(посв. № 114)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про розвиток суднобудівної галузі в Україні

Цей Закон спрямований на створення нового конкурентоспроможного вигляду суднобудівної промисловості на основі оптимізації виробничих потужностей, модернізації і технічного переозброєння, вдосконалення нормативно-правової бази з метою задоволення потреб держави та бізнесу в сучасній суднобудівній продукції, збільшення робочих місць на підприємствах суміжних галузей.

Метою закону є:

сприяння соціально-економічному та науковому прогресу держави, зростанню добробуту громадян;

посилення цивільної та військової безпеки України, забезпечення довгострокових інтересів держави у сфері національної безпеки та обороноздатності;

активізація інвестиційної діяльності, в тому числі іноземної;

створення потужного експортного потенціалу суднобудівної галузі.

Стаття 1. Визнати суднобудування пріоритетною галуззю промисловості України і віднести науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи по створенню нової суднобудівної продукції до категорії критичних технологій.

Стаття 2. Цей закон застосовується до юридичних осіб – резидентів України, які здійснюють діяльність у галузі суднобудівної промисловості та згідно із законом мають відповідні ліцензії, а також відповідні сертифікати на право розробки або виробництва, або ремонту, або переобладнання, або модифікації, або технічного обслуговування продукції суднобудування (далі - суб'єкти суднобудування), які відповідають таким критеріям:

а) здійснюють розробку корабельної техніки, корабельних двигунів, та корабельного обладнання, виробництво корабельної техніки, корабельних двигунів, та корабельного обладнання, ремонт (переобладнання) корабельної техніки, корабельних двигунів, та корабельного обладнання в рамках держоборонзамовлення і військово-технічного співробітництва;

б) здійснюють розробку, виробництво, ремонт (переобладнання) продукції суднобудування за напрямками - науково-дослідні судна, у т.ч. для проведення гідрометеорологічних досліджень і моніторингу стану навколишнього середовища, судна і засоби освоєння шельфу, судна для рибпромислового та транспортного флоту (пороми, буксири, рятувальні, каботажні, великотоннажні судна включно), парусно-моторні яхти;

в) забезпечують виконання Україною міжнародних зобов'язань з реалізації міжнародних контрактів з розробки, постачання виробництва та ремонту техніки, двигунів, обладнання суднобудівної галузі.

Перелік суб'єктів суднобудування, щодо яких запроваджено заходи державної підтримки, формує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної промислової політики, та затверджує Кабінет Міністрів України.

Суб'єкти суднобудування, які не відповідають критеріям, встановленим цією статтею, виключаються Кабінетом Міністрів України із затвердженого Переліку за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері суднобудівної галузі.

Стаття 3. Надати право суб'єктам суднобудування, які підпадають під дію норм статті 2 цього Закону, бути засновниками та/або учасниками суб'єктів господарювання, у тому числі за участю іноземних суб'єктів господарської діяльності, крім тих, які розташовані або здійснюють свою діяльність на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та/або до яких застосовуються санкції відповідно до закону.

Право суб'єктів суднобудування, передбачене частиною першою цієї статті, реалізується з дотриманням вимог законодавства, у тому числі в частині погодження з суб'єктами управління об'єктами державної власності.

Стаття 4. Запровадити «Національну програму розвитку суднобудування України до 2038 року».

Національна програма розвитку суднобудування України (далі – Програма), розробляється на п'ять років і затверджується Кабінетом Міністрів України.

Формування Національної програми розвитку суднобудування України здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері суднобудівної галузі.

Стаття 5. Для забезпечення безпеки й обороноздатності України в Азово-Чорноморському регіоні запровадити «Державну цільову програму розвитку кораблебудування на період до 2038 року».

Загальнодержавна цільова програма розвитку кораблебудування України (далі – Програма), розробляється на п'ять років і затверджується Кабінетом Міністрів України.

Формування Загальнодержавної цільової програми розвитку кораблебудування України здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері суднобудівної галузі.

Стаття 6. Здійснення суднобудівної діяльності у сфері оборони та національної безпеки

Суднобудівна діяльність у сфері оборони та національної безпеки здійснюється Міністерством оборони України, на яке разом з відповідними міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади покладається відповідальність за виконання «Загальнодержавної цільової програми розвитку кораблебудування України» в частині, що стосується створення та використання кораблебудівної техніки військового та подвійного призначення.

Стаття 7. Компетенція Міністерства оборони України у сфері суднобудівної діяльності

Міністерство оборони України в межах своєї компетенції: розробляє концептуальні основи державної політики та «Загальнодержавну цільову програму розвитку кораблебудування України» в частині, пов'язаній зі створенням та використанням корабельної техніки військового призначення, також разом із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері суднобудівної галузі – корабельної техніки подвійного призначення;

формує та організовує виконання замовлень на роботи, пов'язані зі створенням і використанням корабельної техніки військового призначення, а також разом із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну

політику у сфері суднобудівної галузі – корабельної техніки подвійного призначення на основі Загальнодержавної цільової програми розвитку кораблебудування України, здійснює використання корабельної техніки у сфері оборони України;

забезпечує разом із центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері суднобудівної галузі функціонування і розвиток об'єктів наземної та суднобудівної інфраструктури;

бере участь у здійсненні сертифікації корабельної техніки військового призначення.

Стаття 8. Україна як суб'єкт міжнародного морського права здійснює свою суднобудівну діяльність на засадах рівноправності з іншими державами з урахуванням своїх національних інтересів.

Україна забезпечує виконання взятих на себе міжнародних зобов'язань у сфері суднобудівної галузі та несе відповідальність згідно з загальновизнаними нормами міжнародного права та положеннями міжнародних договорів України,

збереження та подальший розвиток існуючих міжнародних зв'язків; сприяє інтеграції країни у світову економіку; свободі зовнішньоекономічного підприємництва; забезпечує юридичну рівність суб'єктів сфери суднобудівної галузі; захист інтересів суб'єктів сфери суднобудівної галузі на території України і поза її межами.

Стаття 9. На період з 1 січня 2019 року до 1 січня 2038 року запроваджується державна фінансова підтримка будівництва корабельних, морських, річкових суден та інших плавучих засобів і реконструкції основних виробничих фондів підприємств суднобудівної промисловості через механізм здешевлення кредитів шляхом визначення часткової компенсації ставки за кредитами комерційних банків, залученими суб'єктами господарювання у національній валюті. Компенсація надається експлуатантам суднобудівного обладнання, які знаходяться на території України, виключно для суднобудівного обладнання вітчизняного виробництва, за відсотки, фактично сплачені у поточному бюджетному періоді, у розмірі облікової ставки Національного банку України, що діє на дату сплати зазначених відсотків.

Кошти на здійснення такої фінансової підтримки суднобудівної галузі щорічно, з урахуванням вимог Бюджетного кодексу України, передбачаються у законі про державний бюджет та виділяються підприємствам, визначеним відповідно до статті 2 цього Закону

Порядок використання зазначених коштів державного бюджету визначається Кабінетом Міністрів України.

II. Прикінцеві положення:

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2019 року.

2. Визнати таким, що втратив чинність Закон України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні» від 18 листопада 1999 року N 1242-XIV.

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України